

III

Ca. I

III On g̃ metuis hec o

hō: nō formidat: qz venit: nō p̃tre
 miscs: qz iā approp̃erat sp̃s̃us vt
 fulgeat. Nesc̃s qz oia iam para ass̃s̃it: ⁊ ce
 lest̃i tuba ñst̃olaf̃ diuinū ⁊ Et qd̃ ibi
 facies i illa hora: si nō te pauer̃s donec t̃ps̃
 est: Para teip̃m i illa hora b̃titudinis d̃ni
 Dei enī b̃titudie digni s̃nt̃ sci: qz semetip̃os
 p̃b̃abiles p̃uauer̃t. Tuba em̃ celest̃i tubi
 canabit ⁊ dicet. Surgite dilectissimi dei et
 christi: ecce aduenit rex celest̃s: reddere vo
 bis regem ⁊ gaudiū in vitā eternā p̃ labo
 re ⁊ afflictioe iustitiois ṽre. Surgite ⁊ vide
 te christi regē: sp̃s̃us immortalē quē dilecti
 stis. Ip̃m em̃ desiderātes facti est̃ incole
 sup̃ terrā: surgite videre regnū ei⁹ qd̃ vob̃
 p̃auit. Surgite videte insatiabilē d̃m quē
 dilecti p̃ q̃ tribulātes passi est̃: p̃p̃r quē
 ⁊ frugalit̃ vitā ṽfay finist̃: venire nūc ⁊ vi
 dete em̃ cū multa fiducia: quē desiderastis
 exultate cū eo leticia lenarrabili ⁊ gaudiū
 ṽm nemo toller a vob̃. Venite frumini q̃
 ocul⁹ ñ videt: nec auris audivit: nec i cor
 hois ascēdit: q̃ donat vob̃ ipse desiderabil
 d̃ns. Tūc rapiēf̃ sci i nubib⁹ lucidissimis
 obuiā et: euolātes digni deo i celsitudine
 aer̃: cū gl̃a imensa videre sp̃s̃um celest̃ē.
 Quis putas iuener̃t̃ ira dign⁹ i hora illa:
 vt rapiat̃ in nubib⁹ cū magno gaudio ob
 uiam christo: Dēs qd̃ē iustit̃ digni rapiēf̃
 in gl̃a: oēs at̃ ip̃i ⁊ p̃ctōres relinquent̃ de
 or̃tuz: cū p̃fusiōe magna. B̃tudo ⁊ leticia
 magna erit oib⁹ dign⁹ deo: tormēta ⁊o et
 p̃fusto p̃ctōrib⁹ sunt̃ vniūsis. Br̃s̃ ille q̃ h̃
 post̃ festinauerit i illa hora dign⁹ iuc̃niri
 miserabilis ⁊o qui semetip̃m a gl̃a d̃ni cō
 stituerit alienū. In illa hora cū nubes ra
 puerit oēs sc̃os suos rursū in celis: ip̃m
 ⁊ omnes impios: angeli rapiēt̃ imittere
 in caminum ignis ardentis.

Inducēs auctore ob timore
 sup̃a memoratorū p̃q̃rentē ⁊ semetip̃m de
 plozantē: deūq; obsecrantē vt i hora adue
 tus ē nō idign⁹ iuentiaf̃: ne audir̃ sit for
 midādā illā sñiaz: discede a me oparie ini
 quitat̃: nescio quis sis: s; vt g̃a miseratio
 nis sue ipsum saluet ⁊ in parad̃sum delicia
 rum inducat. Cap̃m V

Uis dabit capiti
 meo aquā imensaz: ⁊ ocul̃ meis
 fōtē lachrymaz iugit̃ emanētē
 donec t̃ps̃us ē suscipiēdi lachrymas: vt plo

rem memetipsum die ac nocte: obsecrās do
 minū ne in dign⁹ inueniar in hora aduen
 tus ei⁹: ⁊ vt ne audis̃ illā sñiam formidan
 daz: discede a me oparie iniquitat̃ nescio te
 q̃s sis. De⁹ altissime qui solus sine pctō es
 tribue mihi pctōri g̃am i illa hora p̃pter
 multas miseratiōes tuas: ⁊ nec tūc appare
 ar: q̃ nūc velata ē impietas mea corā expe
 ctatorib⁹ angel⁹ ⁊ archangelis: p̃phis ⁊ apo
 stolis: iust̃ ⁊ sc̃is: s; salua me imp̃iū g̃a et
 miseratiōe tua: ⁊ induc me i parad̃sum deli
 ciaz cū omnib⁹ p̃fectis. Suscipe obsecratio
 nē hui⁹ tui d̃ni: p̃cib⁹ oim̃ sc̃oz tuoz: q̃ tibi
 a seculo placuerūt: qm̃ tibi debet̃ ois ado
 ratio: ⁊ gloria in secula seculoz. Amen.

Sancti Effrem diaconi. Liber de
 penitentia explicit.

Incipit liber eiusdē de

Luctamine spiritali.

Ex celestib⁹ ⁊ eternis bonis
 luctatorib⁹ et victorib⁹ p̃missis: p̃uocans
 nos ad certamē spiritale: docens etiā q̃b⁹
 armis idui debeat is q̃ victor cupit existe
 re: ⁊ q̃ fugere em̃ opreat ne armis spoliēf̃:
 ac maxie dissuadens vinū ⁊ ebrietatē: p̃ q̃
 ipsa aia templū dei existēs polluit̃ subiu
 gens s; mala que inde sequunt̃. Ca. I

In luctaminib⁹ hui⁹

secti: null⁹ sine agone seu certamie
 coronaf̃: ⁊ in sp̃ali p̃uersatōe ⁊ p̃po
 sito sc̃o: nemo sine luctamine p̃t̃ imarcessi
 bilē coronā accipe: viteq; eterne heres ex
 istere. Nā sc̃amari assimilari⁹ est̃ m̃idus: sp̃
 s; p̃fectissimi athlete sine aliq̃ metu ⁊ cum
 summa alacritate iuenit̃ sc̃amate Timid⁹
 aut̃ ⁊ ibecilles añq̃ incipiāt decertare dis
 fugiūt: ⁊ p̃pter molliciē desid̃iaz imēfaz
 nullo p̃fuso mō in sc̃amate desudare p̃ten
 dūt (Sc̃ama ē aut̃ fr̃es dilectissimi medi⁹
 locus in q̃ athlete letant̃) Sic s; ⁊ p̃fectissi
 mi luctatores ⁊ p̃nētissimi monachi de
 certāt h̃ntes sp̃ p̃ oculis iucūditatē parad̃si
 ⁊ expectātes delicijs ei⁹ p̃frut: ⁊ q̃ p̃missa
 sunt̃ bona: ⁊ imortalia secula: ⁊ lumē sem
 p̃iternū. Uis i agone certare: ⁊ victor ex
 istere. Indue te armatura dei sicut vesti
 mēto: indue te virtute animi: oī sollicitudē
 ne hui⁹ m̃idū eruere: ⁊ studiose em̃tere: ne
 isdem p̃ prana p̃cupiscētia: ṽl negligentia
 spoliēf̃. fuge vinū velut venenū: ne ebri
 etas te sup̃e expoliat̃ virtutib⁹ nudū effi
 ciat: quē admodū Noe sancti ⁊ an: i q̃s̃ unū